

og de andre nedskæringer på kontanthjælpen. Det er fuldstændig afgørende for at have et godt børneliv og en god familie, at der er penge nok til at betale huslejen, penge nok til at købe mad hver dag hele måneden og penge nok til at holde børnefødselsdag.

Hvis nogen er i tvivl om, at det er der familier der ikke har råd til i dette land, så kan de jo gå ind på den nye hjemmeside loframteekspertes.dk og læse beretningerne fra nogle af de familier, som er ramt af kontanthjælpsloftet, og som oplever, hvor hårdt og hvor ydmygende det er. For det er jo næsten det værste af det hele: Det er en enorm ydmygelse at være fattig, især i et samfund, hvor så mange har rigeligt.

Derfor risikerer vi altså, at der vokser børn op, som for alvor føler sig sat uden for samfundet, og som for alvor synes, at de ikke er en del af samfundet.

I december var vi et par stykker fra Enhedslisten i Paris og snakke med nogle af de unge dernede om baggrunden for optøjerne. De følte sig i den grad sat uden for samfundet; de følte, at de ikke havde nogen muligheder for at råbe nogen op, og at ingen lyttede til dem og tog dem alvorligt. Og jeg er meget bange for, at det kan gå ligesådan herhjemme, hvis ikke vi begynder at tage det alvorligt, at vi skal have et samfund for alle, hvor alle er med, og hvor der ikke er nogen, der i den grad bliver sat udenfor, sådan som vi oplever det.

Så er der det andet perspektiv, der handler om, at børn skal have lov til at være børn. Jeg synes, det er så uhyggeligt, at vi oplever, at der skal sidde en minister og bestemme, hvad børn, lige fra de er 6 måneder gamle, skal lære, og når de kommer i skole, så er der ikke længere tid og rum til, at de bare kan lege. Der kunne være nogle fastlagte frikvarterer indimellem i løbet af dagen, men nu skal de altså til at have en hel dag, hvor formålet primært er at lære, frem for at de også skal have lov til at være børn.

Vi har et folketingsflertal, som vil gå helt ind i familierne og bestemme: Du skal læse med dit barn hver dag; du skal følge dit barn i skole; du skal smøre madpakker; hvis ikke, du gør det, trækker vi dig i børnechecken.

Så bliver det ekstra absurd, at man oven i købet kalder det forældrepålæg, når man snakker om, at der skal smøres madpakker, men det går jeg ud fra er utilsigtet.

Men jeg synes faktisk, det er uhyggeligt, at vi i dag har et folketingsflertal, der vil gå helt derind og blande sig i den grad i familielivet og

straffe de forældre, der har nogle problemer, frem for at støtte dem i, hvordan de kan blive bedre og få det bedre.

Måske ville de, hvis de fik lidt penge til at købe mad for, også sørge for at smøre madpakker, eller også kunne man overveje, at der skulle være et godt madtilbud på skolen, i stedet for at forlange, at forældrene skulle smøre madpakken.

Så synes jeg, at ministeren skulle overveje at se på starten af livet. Der står lidt om det i redegørelsen, men faktisk viste det sig jo, da vi spurgte ind til det og sundhedsministeren satte en undersøgelse i gang i Danmark, at hver femte fødende kvinde i Danmark har mindre end 50 pct. sandsynlighed for at have en jordemoder til stede under fødslen.

Noget, der er fuldstændig afgørende, når man føder, er, at der er en kompetent jordemoder, der kan hjælpe en. Og det kan man altså ikke være sikker på. Faktisk er der indimellem børn, der dør ved fødslen, fordi jordemoderen skal passe flere fødsler på én gang. Det kunne være et godt sted for familieministeren at gå ind og sige: Der skal altså være ressourcer nok til, at vi har jordemødre nok på fødestederne til at tage sig af kvinderne. Der skal være en god fødselsforberedelse. Vi skal sikre, at amningen kommer i gang. Vi skal sikre, at der bliver taget hånd om børnene lige den allerførste tid.

KL 19.40

Vi har råd til det. Vi lever i et af de rigeste samfund i verden. Der har vi også råd til, at der er nogle, der kan hjælpe os, når vi skal ind i verden, hjælpe os til en god start på livet og også hjælpe os til at have et godt børneliv, et godt familieliv.

Det kunne være spændende, hvis det var det perspektiv, man brugte, frem for kun at kigge på produktivitet og effektivitet og på, hvordan man kan skære ned rundt omkring; at man også så på, hvordan vi kunne sætte omsorg og tid og en anden fordeling af arbejde og ressourcer i højsædet.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en god debat. Jeg synes, der var mange spændende indlæg, og der var mange positive ord til redegørelsen, selvfølgelig blandet med nogle mere kritiske bemærkninger. Det vil jeg vende tilbage til, når jeg kommenterer nogle af de indlæg, der har været.